Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Central, judecător Alexandru Bogdan
Dosarul nr. 2rc-60/26
(2-26023487-02-2rc-30032026)

D E C I Z I E

18 mai 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț şi Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de administratorul insolvabilității S.R.L. „Cebacot-Agro”, în proces de insolvabilitate, Veaceslav Stejar și avocatul Pavel Digori, în interesele S.R.L. „Cebacot-Agro”,

împotriva încheierii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 3 martie 2026, prin care s-a respins cererea de asigurare a acţiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare înaintată de S.R.L. „Cebacot-Agro”, în proces de insolvabilitate către S.R.L. „Aruna Agro Group” privind încasarea datoriei, constatarea rezoluțiunii contractului și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 26 februarie 2026, reprezentantul reclamantei S.R.L. „Cebacot-Agro”, în proces de insolvabilitate, avocatul Pavel Digori s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către S.R.L. „Aruna Agro Group” privind încasarea datoriei, constatarea rezoluțiunii contractului și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantei a înaintat o cerere privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, solicitând dispunerea sechestrului asupra mijloacelor bănești aflate în conturile bancare, precum și asupra bunurilor mobile și imobile ce aparțin S.R.L. „Aruna Agro Group” , în limita valorii acțiunii în sumă de 240 269,00 lei.

În motivarea cererii de asigurare a acțiunii, partea reclamantă a invocat că măsurile de asigurare reprezintă un ansamblu de măsuri procesuale provizorii, dispuse de instanța de judecată la solicitarea părților interesate, având drept scop garantarea executării efective a unei eventuale hotărâri judecătorești definitive. În acest sens, reclamanta a susținut că admiterea cererii de asigurare este necesară pentru a preveni situația în care executarea unei eventuale hotărâri favorabile ar deveni iluzorie.

Totodată, reclamanta a menționat că a întreprins anterior demersuri de soluționare amiabilă a litigiului, inclusiv prin expedierea unor notificări prealabile către pârâtă privind

restituirea datoriei pretinse, însă aceste demersuri nu au avut rezultat, datoria nefiind achitată până în prezent.

Reclamanta a invocat pretinsa rea-voință a pârâtei, susținând că aceasta reiese din refuzul de executare benevolă a obligațiilor pretinse, fapt care, în opinia sa, justifică necesitatea aplicării imediate a măsurilor de asigurare a acțiunii.

De asemenea, s-a invocat că valoarea acțiunii este una considerabilă pentru reclamantă, iar existența unor circumstanțe precum starea de insolvabilitate a acesteia și riscul real ca pârâta să înstrăineze bunurile și mijloacele bănești ar putea conduce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 3 martie 2026, s-a respins cererea de asigurare a acţiunii înaintată de reprezentantul S.R.L. „Cebacot-Agro", avocatul Pavel Digori cu privire la aplicarea măsurii de asigurare în cadrul acţiunii S.R.L. „Cebacot-Agro", în proces de insolvabilitate către S.R.L. „Aruna Agro Group" privind încasarea datoriei, constatarea rezoluțiunii contractului și compensarea cheltuielilor de judecată.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea emisă, la data de 18 martie 2026 administratorul insolvabilității S.R.L. „Cebacot-Agro", în proces de insolvabilitate, Veaceslav Stejar și avocatul Pavel Digori, în interesele S.R.L. „Cebacot-Agro", au declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 3 martie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii primei instanțe și emiterea unei decizii, prin care să fie admisă cererea de asigurare a acțiunii.

Argumentele părţilor:

În motivarea recursului reprezentanții recurentei au invocat, că soluția instanței de fond este neîntemeiată, întrucât a fost adoptată cu ignorarea circumstanțelor de fapt relevante care, în opinia recurentei, confirmă existența unui risc real de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile.

Astfel, recurenta a susținut că între S.R.L. „Cebacot-Agro", în calitate de locator, și S.R.L. „Aruna Agro Grup", în calitate de locatar, a fost încheiat contractul de locațiune a bunului imobil din 02 noiembrie 2020. Potrivit clauzelor contractuale, locatarul s-a obligat să achite o chirie lunară în cuantum de 4 480,00 lei, inclusiv TVA, precum și să suporte cheltuielile pentru serviciile comunale, proporțional consumului efectiv, în baza facturilor emise de locator.

Recurenta a arătat că, în pofida obligațiilor asumate, pârâta nu și-a executat în mod corespunzător obligațiile contractuale de plată, acumulând restanțe semnificative față de creditor. În acest context, s-a invocat că neexecutarea obligațiilor are un caracter continuu și denotă o conduită de rea-credință a intimatei.

Totodată, recurenta a susținut că au fost expediate notificări prealabile, prin care s-a solicitat achitarea datoriei și executarea obligațiilor contractuale, însă pârâta nu a dat curs acestora și nu a întreprins măsuri pentru stingerea datoriei sau pentru reglementarea situației contractuale.

S-a menționat, că intimata s-ar fi limitat la solicitarea de ridicare a bunurilor și utilajelor amplasate în spațiul închiriat, fără a aborda aspectul restanțelor acumulate, ceea ce, în opinia recurentei, confirmă evitarea intenționată a executării obligațiilor bănești.

Recurenta a apreciat că această conduită confirmă lipsa de bună-credință a intimatei și creează un risc real ca aceasta să se sustragă de la executarea unei eventuale hotărâri judecătorești, inclusiv prin înstrăinarea bunurilor sau diminuarea patrimoniului urmărit.

De asemenea, s-a invocat că valoarea creanței este una semnificativă, iar situația economică a recurentei, inclusiv pretinsa stare de insolvabilitate, justifică necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, în scopul protejării dreptului la executarea efectivă a unei eventuale hotărâri judecătorești.

În drept, recurenta a făcut trimitere la prevederile art. 174 alin. (1) CPC, susținând că asigurarea acțiunii poate fi dispusă în orice fază a procesului, atunci când neaplicarea măsurilor ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Prin urmare, recurenta a opiniat, că instituirea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, precum și asupra conturilor bancare ale intimatei, în limita valorii acțiunii, este singura măsură aptă să asigure eficiența unui eventual titlu executoriu și să prevină riscul de sustragere de la executare.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei Colegiul judiciar a constatat, că încheierea contestată a fost emisă la 3 martie 2026, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 18 martie 2026. Astfel, Colegiul conchide că recursul a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, recursul este întemeiat şi pasibil de admis, cu casarea încheierii contestate, soluționând prin decizie problema în fond, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Astfel, Colegiul notează următoarele. Obiectul litigiului dedus judecății îl constituie încasarea din contul pârâtei S.R.L. „Aruna Agro Grup” în beneficiul S.R.L. „Cebacot-Agro” a datoriei în sumă totală de 240 269,00 lei, formată din datoria de bază în mărime de 120 134,50 lei, penalitatea contractuală în mărime de 120 134,50 lei, constatarea rezoluțiunii contractului de locațiune a bunului imobil din 02 noiembrie 2020 încheiat între S.R.L. „Cebacot-Agro” și S.R.L. „Aruna Agro Grup”, precum și încasarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de timbru în sumă de 200,00 lei și alte cheltuieli de judecată suportate pe parcursul procesului.

Prin cererea de asigurare a acțiunii, reclamanta S.R.L. „Cebacot-Agro” a solicitat aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești aflate în conturile bancare ale pârâtei, precum și asupra bunurilor mobile și imobile ce aparțin acesteia, în limita valorii pretențiilor deduse judecății, respectiv suma de 240 269,00 lei.

Instanța de fond, examinând cererea în raport cu circumstanțele cauzei și cadrul legal aplicabil, a respins cererea de asigurare a acțiunii ca fiind neîntemeiată, reținând că

reclamanta nu a prezentat motive și circumstanțe concrete care să justifice necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. În acest sens, instanța a concluzionat că nu au fost prezentate probe din care să rezulte existența unor indicii certe că neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă sau ar îngreuna în mod substanțial executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Colegiul reține însă că o asemenea concluzie a instanței de fond este neîntemeiată, fiind desprinsă de la circumstanțele reale ale cauzei și de la natura raporturilor juridice litigioase.

Din materialele cauzei rezultă că între părți au existat raporturi contractuale de locațiune, în temeiul cărora pârâta a beneficiat de folosința bunului imobil, asumându-și obligația corelativă de achitare periodică a chiriei și a serviciilor comunale aferente. În cadrul acestor raporturi, se invocă existența unor restanțe semnificative, precum și neexecutarea obligațiilor contractuale de plată pe o perioadă îndelungată, circumstanțe care, prin natura lor, pot indica asupra unui comportament de neexecutare voluntară a obligațiilor pecuniare.

În acest context, Colegiul reține că finalitatea măsurilor de asigurare a acțiunii constă în garantarea eficienței hotărârii judecătorești, prin prevenirea situațiilor în care executarea acesteia ar deveni imposibilă sau excesiv de dificilă ca urmare a modificării patrimoniului debitorului pe parcursul procesului.

Or, contrar concluziei instanței de fond, în speță nu era necesară dovedirea certă a imposibilității executării viitoare a hotărârii judecătorești, fiind suficientă existența unor circumstanțe rezonabile și verosimile care să indice un risc real de diminuare sau înstrăinare a patrimoniului pârâtei, apt să afecteze executarea eventualului titlu executoriu.

Colegiul subliniază că natura creanței invocate, întinderea acesteia, precum și conduita procesuală a pârâtei, inclusiv refuzul pretins de achitare benevolă a datoriei în pofida notificărilor prealabile, constituie elemente relevante care trebuiau avute în vedere de instanța de fond la aprecierea oportunității aplicării măsurilor de asigurare.

De asemenea, nu poate fi ignorat faptul că sumele solicitate sunt semnificative, iar raporturile juridice dintre părți au generat un litigiu de natură patrimonială cu potențial de executare silită ulterioară, ceea ce impune o analiză preventivă a riscurilor privind conservarea patrimoniului debitorului pe durata procesului.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că instanța de fond a interpretat restrictiv dispozițiile art. 174 CPC, limitând nejustificat condițiile de admisibilitate a măsurilor de asigurare, prin impunerea unui standard probatoriu excesiv, echivalent cu dovedirea certă a imposibilității executării hotărârii, ceea ce contravine scopului preventiv al instituției asigurării acțiunii.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil reține că aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii se impune ca fiind oportună și necesară, în scopul prevenirii producerii unor prejudicii ireparabile drepturilor patrimoniale ale reclamantei, generate de eventuala înstrăinare, înstrăinare succesivă sau diminuare a patrimoniului pârâtei, inclusiv a bunurilor mobile și imobile asupra cărora se solicită aplicarea sechestrului.

Astfel, în speță, Colegiul constată că necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii a fost suficient justificată prin ansamblul circumstanțelor de fapt invocate și prin natura raporturilor juridice litigioase dintre părți, acestea fiind de natură să justifice intervenția preventivă a instanței.

În consecință, Colegiul civil conchide că sunt întrunite condițiile legale pentru admiterea cererii de asigurare a acțiunii, măsura solicitată fiind una proporțională, rațională și echitabilă în raport cu obiectul litigiului și cu valoarea pretențiilor înaintate, motiv pentru care

consideră necesar de a admite recursul, de a casa încheierea primei instanţe, şi de a soluționa prin decizie problema în fond, prin pronunţarea unei soluții de admitere a cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu art. 427 lit. c) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de administratorul insolvabilității S.R.L. „Cebacot-Agro”, în proces de insolvabilitate, Veaceslav Stejar și avocatul Pavel Digori, în interesele S.R.L. „Cebacot-Agro”.

Se casează încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 3 martie 2026, prin care s-a respins cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Cebacot-Agro”, în proces de insolvabilitate către S.R.L. „Aruna Agro Group” privind încasarea datoriei, constatarea rezoluțiunii contractului și compensarea cheltuielilor de judecată și se soluționează prin decizie problema în fond, prin care:

Se admite cererea reprezentantului S.R.L. „Cebacot-Agro”, avocatul Pavel Digori cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii.

Se aplică sechestru asupra bunurilor mobile și imobile, precum și asupra mijloacelor bănești din conturilor bancare ce aparțin S.R.L. „Aruna Agro Group” (IDNO:*****), în limita sumei de 240 269 (două sute patruzeci mii două sute șaizeci și nouă) lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu
Arhip

Judecătorii Hristina
Craveț

Diana
Corlăteanu